

на її вдосконалення, а також активний пошук нових рішень, у тому числі із зверненням до теорії поколінь.

Інформаційні джерела

1. Радионова Л. А., Радионова О. Н. Диалектика взаємозв'язи поколінь в сучасному вузі: онтологічний підхід / Моделювання покоління F [Електронний ресурс] : зб. матеріалів міжdisciplinary. наук.-практ. конф., Київ, 05 жовтня 2018 р. / [уклад. Л. І. Юдіна]. Київ : Юдіна Л. І., 2018. URL: <http://futurolog.com.ua/publish/12/zbirnyk.pdf> (дата звернення: 4. 06.2021)

2. Шамис Е., Антипов А. Теорія поколінь / Маркетинг Менеджмент. 2007. № 6. URL: <http://old.e-xecutive.ru/publications/> (дата звернення: 12. 06.2021)

3. Статистика населення Харківка за 2018 год URL: <https://kh.vgorode.ua/news/sobytyia/367352-potomu-cho-na-desiat-devchonok-v-kharkove-pereschytaly-muzhchyn-y-zhenschyn> (дата звернення: 11. 06.2021).

Сигінь Д.І., студентка економічного факультету, кафедри менеджменту та маркетингу, групи МЗЕД-М1

Гринів Л.В., науковий керівник, кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту та маркетингу

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»

ПАРТИЦИПАТИВНА МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Стратегія розвитку громад являється результатом процесу стратегічного планування. Концентрація на досягненні єдиної загальної цілі громади є основним фактором стратегії органу місцевого самоврядування, а забезпечення якнайкращих умов розвитку та життя членів місцевої спільноти (мешканців) є основною метою громади.

Стратегія розвитку громади – це певний комплекс дій і рішень, які сприяють вибору засобів та методів досягнення цілей чи кінцевої мети органу місцевого самоврядування [2].

Наступні компоненти формують стратегію розвитку громади:

- сфера дії самоврядування;
- стратегічні цілі;
- фінансові, матеріальні, нематеріальні ресурси;
- програми, заходи, що застосовують вибрані засоби та методи для досягнення цілей;
- процедури поширення стратегії розвитку, її пристосування й актуалізації, впровадження, оцінювання та моніторингу [1].

Характеристика стратегії розвитку громади:

- основа програм політики розвитку чи планування діяльності громади в сфері послуг;
- інформування про партнерів, інвесторів, мешканців, їх наміри;
- гарантія загальної участі громадськості.

Основні риси стратегії розвитку громади: реалістичність; безперервність, інтегральність; комплексність; гнучкість.

Процес ухвалення рішення органом місцевого самоврядування неможливий без залучення партнерів громади, а саме мешканців, підприємців, громадських організацій.

Відповідно до партисипативної моделі стратегічне планування розвитку територіальних громад передбачає:

- Представництво громадських організацій, установ, місцевих лідерів;
- Підготовку звіту з аналізом загального стану громади (інфраструктура, екологічні аспекти, фінансові та демографічні дані);
- Проведення досліджень серед громади, аналіз бачень стосовно якості послуг та рівня життя;
- Вибір пріоритетів розвитку;
- Перевірку отриманих результатів у ході консультацій;
- Співпрацю між зацікавленими сторонами [3].

Стратегічна група, тобто особи, що прямо задіяні у створенні стратегії розвитку громади, приймає участь в організації консультацій, розробці рішень. Стратегічна група складається з: працівників комунальних закладів, установ, органу самоврядування, осіб, які представляють громаду, представників об'єднань мешканців.

Роль консультанта – представляти методологічні рішення, перевіряти результати досліджень, контролювати перебіг всього процесу.

Роль координатора – нести відповідальність за спільне проведення зустрічей, за технічну складову процесу.

Роль представника органу місцевого самоврядування – розробляти найефективніші елементи стратегії, що приведуть діяльність громади до успіху.

Оскільки на кожному з етапів опрацювання стратегії не виключено виникнення затримок чи проблем, терміни початку та закінчення завдань повинні встановлюватись з часовим резервом.

У рамках партисипативної моделі стратегічна група повинна зорганізувати як мінімум п'ять зустрічей та виконати певний перелік завдань (зазвичай такий процес займає від чотирьох до семи місяців) [5]:

- 1) Формування плану діяльності, планування громадської участі.
- 2) Видання розпорядження головою громади про початок узгодження стратегії розвитку громади. Оприлюднення плану комунікації.
- 3) З'ясування усіх моментів, узгодження форми роботи, визначення важливих даних та обсягу аналізу.

- 4) Проведення соціологічних досліджень.
- 5) Проведення зовнішніми консультантами аналізу наявних даних.
- 6) SWOT/TOWS аналіз (формування звіту про стан громади).
- 7) Визначення основ стратегії розвитку громади, виявлення стратегічних пріоритетів.
- 8) Аналіз проблем і потреб (опрацювання цілей стратегії).
- 9) Формулювання пріоритетів стратегії, визначення напрямів стратегічних та операційних цілей.
- 10) Залучення до співпраці суспільних партнерів.
- 11) Визначення проєкту діяльності та ключових завдань.
- 12) Остаточне формування операційних цілей, вибір відповідальних осіб.
- 13) Технічна підготовка консультацій, їх оголошення.
- 14) Проведення консультацій для громади, формування їх результатів.
- 15) Представлення результатів консультацій з громадою, погодження проєкту стратегії.
- 16) Затвердження проєкту стратегії головою громади, прийняття стратегії радою громади.
- 17) Оприлюднення затвердженої стратегії розвитку громади.
- 18) Втілення стратегії розвитку [4].

Інформаційні джерела

1. Берданова О. В., Вакуленко В. М., Валентюк І. В., Ткачук А. Ф. Стратегічне планування розвитку об'єднаної територіальної громади: навч. посіб. – К. : – 2017. – 121 с.
2. Берданова О.В. Стратегічне планування місцевого розвитку / О.В. Берданова, В.В. Вакуленко. – К.: ТОВ «Софія-А». – 2012. – 88 с.
3. Методологія стратегічного планування розвитку об'єднаних територіальних громад в Україні / Проєкт «Підтримка політики регіонального розвитку в Україні». – К.: 2016. – 55 с.
4. Ольчак М. Партисипативне стратегічне планування в органах місцевого самоврядування: посібник. – Варшава: Фонд розвитку місцевої демократії, 2017. – 113 с.
5. Семяновський В.М. Партисипативне управління як модель управління територіальними громадами: [Електронний ресурс] / В. М. Семяновський // Статистика України. - 2018. - № 1. - С. 47-51. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/su_2018_1_8